

[Christmas Møller.]

være en saa voldsom Afgift paa Smørret og Margarinen, hvis ikke Forholdet for at fordele 70 Mill. kg Forbrug paa Margarinen og 30 Mill. kg paa Smørret gør andre Foranstaltninger nødvendige, fordi de Herrer overhovedet ikke hverken fra den ene eller den anden Side, da de har fikket deres Makværk sammen, er gaaet ind paa det, som er Grundbetragtningen i hele vor økonomiske Politik, nemlig at skabe en Ændring i det Forhold, at 1929 er økonomisk afgørende for vide Kredse af vort Folk. 1929's Landbrugspriser er vi langt borte fra ogsaa med vort Forslag, men endnu længere med det, vi nu her staar overfor at vedtage.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Landbrugsministeren er i en noget vanskelig Situation og synes derved at føle sig foranlediget til at svare det modsatte til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som han svarer mig. Mig angreb han ved at citere forkert. Jeg havde nemlig ikke talt om, at der vilde komme en Afgift paa 58 Øre, men jeg havde talt om, at der inden for dette Lovforslags Rammer er Mulighed for en Prisstigning af 58 Øre med Hensyn til Smørret, og at Afgiften jo derved kom ned paa 0, at der altsaa egentlig kunde være en vis Interesse i det oven i Købet, samt at en saadan Prisstigning ud over de 35 Øre naturligvis ogsaa medfører en Prisstigning af Margarinen ud over det fastsatte Minimum.

Endvidere sagde den højtærede Landbrugsminister, at man fik en Trediedel af Afgiften tilbage. Men jeg vil gerne spørge, hvordan det vil virke for en almindelig Arbejderfamilie, hvis man forudsætter, at denne Arbejderfamilie har Arbejde. Thi det bliver vel ikke saaledes, at denne Margarine uddeles til alle; den uddeles vel netop til trængende Personer, og derved forstaar man jo kun arbejdsløse og dermed sidestillede. Det betyder altsaa, at for en almindelig Arbejder sker der en Prisforhøjelse.

Hvad endelig angaar Marxismen og dens Gennemførelse i Sovjetrusland, som Socialministeren var inde paa, skal jeg blot i den korte Tid, jeg har til Raadighed, sige, at det at tale om Kapitalisme i et Land, hvor man har afskaffet de private Kapitalister, og hvor Samfundet ejer Jord og Produktionsmidler, er Nonsens.

Med Hensyn til Socialreformen skal jeg

sige, at der naturligvis ikke i denne korte Bemærkning er Tid til at komme ind paa den i dens Helhed. Men det var Arbejdsløshedsspørgsmaalet, der var til Behandling, og det skulde glæde mig, om Socialministeren vilde give Kommunerne Anvisning paa, at de ifølge Socialreformen gerne maa udbetale Huslejhjælp til de arbejdsløse, der faar forsikringsmæssig Hjælp. Jeg vil bede Socialministeren om at gøre det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg forstod den højtærede Landbrugsminister saaledes, at han garanterede for, at der ingen Prisstigning vil finde Sted for Foderkagerne som Følge af dette Lovforslags Gennemførelse. Jeg tror, det kunde være rart at faa fastslaaet, at saadan bør det være.

Det er jo rigtigt, at man ikke skal overdrive dette Lovforslags Betydning. Men man maa saa have Lov til at spørge: Hvilken Begrundelse giver man for, at dette Lovforslag skulde skabe øget Beskæftigelse? Man kan faa øget Beskæftigelse, hvis man letter Omsætningen Borgerne imellem, men man kan ikke faa øget Beskæftigelse ved at fordyre en Vare saadan, at visse Folk maa give mere for den, og til Gengæld andre Folk faar mere for deres Varer. At tro, at dette kan medvirke til øget Beskæftigelse, er dog fuldkommen meningsløst. Jeg forstaar ikke, at man kan staa op paa dette Tings Talerstol og hævde slikt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg har nogle Gange hørt den højtærede Landbrugsminister fremhæve den store Forskel, der var mellem de Forslag, der nu snart bliver vedtaget, og det konservative Folkepartis Forslag om Smør- og Margarineordning. Men det er en højst besynderlig Argumentation... (Pause). Ja, jeg har i Reserve at kunne tage Taletid, saa hvis Ministeren ikke har Tid til at høre paa mig, bliver jeg nødt til at gøre det. (*Einer Jensen:* Derfor behøver han ikke at høre paa Dem). Saa kan jeg i hvert Fald faa den Fornøjelse at drille det ærede Medlem Hr. Einer Jensen et Kvarter. Men altsaa, jeg gentager: Det er en højst besynderlig Argumentation, den højtærede Landbrugsminister anvender, for han viger jo ikke tilbage for at gaa med til, at Prisen ad kunstig Vej kan naa op